Onderzoeksrapport

Algemene vergadering der MUNESCO 2022

"Het ontwikkelen van restricties op het gebied van excessief gebruik van sociale media om cyberpesten te voorkomen."

MUNESCO

Oostvaarderscollege te Almere

Introductie

Sinds het begin van de jaren 2000 is de invloed van sociale media steeds groter aan het worden. Voor degenen die hiermee opgegroeid zijn is er een groot probleem ontstaan. Pesten is van alle tijde, echter is er recent een nieuwe vorm aan toegevoegd. Dit is het fenomeen cyberpesten, pesten via het internet. Door middel van anonimiteit en nep-profielen is pesten alleen maar makkelijker geworden, het onder ogen komen van de ander is namelijk niet meer nodig. Het pijn doen van anderen, emotioneel en psychologisch gezien, is nog nooit zo simpel geweest. De stijgende hoeveelheid cyberpesten en de effecten hiervan moeten behandeld worden.

In dit onderzoeksrapport staat informatie over het onderwerp en het probleem hiervan.

Definities van de kernbegrippen

Cyberpesten:

> Het gebruik van electronische communicatie om iemand te pesten, typisch door middel van het sturen van berichten met een intimiderende of dreigende toon.

Sociale media:

> Websites en applicaties die het gebruikers toelaten om content te maken en delen of om deel te nemen aan online netwerken en communiceren.

IP-adres:

> Een Internet Protocol- adres is een adres in een computernetwerk dat zorgt dat de gegevens via het internet van de zender naar de ontvanger getransporteerd worden.

Algemeen overzicht van informatie

Cyberpesten is een overkoepelende term, dit betekent dat er veel vormen van zijn. Deze vormen zijn onder andere, seksueel grensoverschrijdend gedrag, mis informeren, imitatie, dreiging of schade brengen aan iemands reputatie. Zoals eerder benoemd is cyberpesten vaak anoniem en in een virtueel milieu, dit zorgt er voor dat de kans om gepakt te worden laag is. Het gebruikte virtuele milieu geeft cyberpesters de kans om te doen en laten wat gewenst is, zonder hiervoor consequenties onder ogen te moeten zien.

Cyberpesters laten echter wel een digitale voetafdruk achter. Dit is vaak in de vorm van een IP-adres. Dit gebeurt wanneer ze een applicatie of website gelinkt hebben aan hun email-adres. Deze voetstap kan gebruikt worden als bewijs om vast te pinnen wie, wanneer en waar deze persoon een daad van cyberpesten heeft gepleegd.

Doordat cyberpesten online is kan het slachtoffer zich overal onveilig voelen, zelfs in hun eigen huis. Met een steeds grotere mate van verbondenheid en online aanwezigheid, verder gestimuleerd door een hoge mate van gebruik van mobiele apparaten en een bijna wereldwijde netwerkdekking, kan praktisch iedereen overal en altijd het slachtoffer worden van cyberpesten. De noodzaak om online aanwezig te zijn zorgt voor een paradoxale situatie waarin sommige slachtoffers geen uitweg zien. Dit kan leiden tot zorgwekkende mentale - en op termijn lichamelijke problemen.

Het probleem

Het toegenomen gebruik van sociale media door kinderen, tieners en jonge volwassenen maakt hen kwetsbaarder voor het slachtoffer worden van cyberpesten, of zelf een cyberpester te worden. Er zijn zeer weinig beperkingen op sociale mediaplatforms met betrekking tot wat hun gebruikers mogen zeggen, posten, bekijken en delen. Deze weinige

beperkingen zijn vaak ook gemakkelijk te omzeilen door acties zoals maar niet beperkt tot het liegen over iemands leeftijd, het vervormen van afbeeldingen, het gebruik van hoofdletters in plaats van kleine letters enzovoort.

De hoeveelheid verkeer die via grote sociale-mediaplatforms zoals Facebook of Instagram van Meta verloopt is niet te controleren vanwege de enorme hoeveelheden; laat staan de privacy implicaties van het doornemen van persoonlijke gesprekken van mensen. Algoritmen worden vaak gebruikt om ongewenste of schadelijke inhoud uit de feeds van gebruikers te filteren, maar hun nut en de opslag van de gegevens die het algoritme verzamelt staat vaak ter discussie.

Veel academici hebben bepaalde stijgingen van zelfmoordcijfers in verband gebracht met cyberpesten, vooral bij kinderen, tieners en jonge volwassenen. Door de anonimiteit van de dader zijn slachtoffers vaak niet in staat om voor zichzelf op te komen en een einde te maken aan de pesterijen. Sommige staten hebben de trend ook opgepakt en stimuleren scholen om voorlichting te geven en slachtoffers te helpen. Sinds het begin van de jaren 2000 hebben instellingen van de geestelijke gezondheidszorg ook hun inzet wat betreft het probleem vergroot. Er zijn maar weinig staten die wetten hebben ingesteld om cyberpesten aan te pakken, aangezien ze vaak aspecten van censuur of andere ingrijpende maatregelen bevatten. Er is een wereldwijde reactie nodig om te proberen een einde te maken aan deze cybermisdaden.

Eerdere pogingen om het probleem op te lossen

Onderwijsinstellingen van over de hele wereld hebben geprobeerd (cyber)pesten te bestrijden sinds het een probleem werd, dit doen ze bijvoorbeeld door hun leerlingen te leren hoe ze er niet aan ten prooi kunnen vallen of er campagne tegen te voeren. Onderwijsprogramma's op basisscholen en middelbare scholen hebben jongeren geholpen zich te realiseren welke gevolgen hun acties in het echte leven en online kunnen hebben. Deze programma's zijn ook nuttig voor hun ouders. Door hen bewust te maken van het probleem zullen zij zich meer bewust zijn van de online

activiteiten van hun kinderen. Zij zullen de signalen van cyberpesten sneller opmerken en de juiste middelen aanbieden om hen te helpen. Hulp voor slachtoffers van cyberpesten blijft het belangrijkst, want zelfs met goede voorlichting over het onderwerp, vindt de daad nog steeds plaats.

Mogelijke oplossingen

Hoewel bewustmaking van het probleem uiterst belangrijk is, is het slechts een deel van de oplossing. Niet iedereen zal overal toegang hebben tot dezelfde hoeveelheid kennis, laat staan dat het niet altijd effectief is. De een kan zich volledig bewust zijn van de gevolgen van cyberpesten en toch bijvoorbeeld wraak willen nemen op iemand, een intrinsiek gevoel van haat jegens iemand hebben of gewoon handelen zonder helder na te denken.

Een van de meer controversiële oplossingen bevat het gezag van de ouders. Zij zouden de apparaten en online apparaten en online activiteiten van hun kinderen strenger controleren, om ofwel hun kind te betrappen op cyberpesten, ofwel te helpen wanneer hun kind slachtoffer van het cyberpesten is. Een ouder kan veel eerder dan de leerkracht merken dat hun kind zich verdrietig voelt aangezien zij de mogelijkheid tot meer contact hebben, wat zeker kan helpen bij de preventie. De controle van ouders over hun kinderen staat altijd ter discussie, zowel in termen van de groei van het kind en de plicht van de ouders.

Voorts zouden sociale media platforms hun platforms kunnen monitoren en strengere mandaten kunnen vaststellen om cyberpesten te voorkomen. Dit zou kunnen in de vorm van het uitgebreid verifiëren van gebruikers, het ontwikkelen van grondigere algoritmen of het gemakkelijker maken van het melden van andere gebruikers. De factoren die we kunnen beïnvloeden zijn het gedrag van de gebruiker, de omgeving van de gebruiker of het gebruikte medium zelf.

Naar: *research report GA6, LmunA, 2022*